

statter de råd og udvalg, der er etableret i forbindelse med de hidtil eksisterende erhvervsfremmeordninger under Industri- og Handelsstyrelsen.

Loven indeholder endelig en række bestemmelser, der tilsigter at styrke området for måleteknik, prøvning og certificering.

Om baggrunden for lovforslaget henvistes der i den skriftlige fremsættelsestale bl.a. til regeringens handlingsplan for afbureaukratisering, hvor der blev foreslået en forenkling af Industriministeriets erhvervsstøtteordninger samt af rådsstrukturen for erhvervsfremmeaktiviteterne. Der blev endvidere henvist til, at også rapporten fra december 1988 fra Industriministeriets Fremtidssikringsudvalg (den såkaldte Baobabrapport) understregede behovet for forenkling og effektivisering af erhvervsfremmeaktiviteterne inden for Industriministeriets område. Om baggrunden for lovforslaget var der samme sted endvidere anført følgende:

'Behovet for rationalisering accentueres af de kraftigt reducerede bevillinger til erhvervsfremme, som kommer til udtryk i forliget om finansloven for 1990. Der er således allerede foretaget de reduktioner i ressourcerne, som modsvarer den forenkledte erhvervsfremmestruktur, der er foreslået i lovforslaget.

Herudover søger forslaget at skabe en fremtidsrettet ramme for de initiativer, der skal medvirke til at styrke virksomhedernes internationalisering og strukturudvikling i den konkurrencesituation, der bliver resultatet af gennemførelsen af EF's indre marked. En forenklet lovgivning, der ikke entydigt og detaljeret fastlægger, hvor og hvordan der skal sættes ind, er en forudsætning for en fleksibel og forstærket indsats, idet de specifikke problemer, barrierer eller strukturforhold, som indsatsen retter sig mod, vil være tids- og situationsbestemte. Rammeloven skal således overflødig gøre hypige lovændringer.

Lovforslaget skal endvidere ses som en opfølgning af den strukturforenkling, der blev indledt med den industripolitiske redegørelse fra 1986.'

Loven fik sin endelige udformning ved vedtagelsen af nogle af industriministeren i betænkningen stillede ændringsforslag.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 67 stemmer (KF,

V, FP, RV, CD, KRF og Hugo Holm (UP)) mod 51 (S og SF).

L 133

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning og skiltning med pris m.v.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

Fremsat skr 17/1 90	FF	4624
Lovf som fremsat	Till.A	3629
1.beh 30/1 90	FF	5537
Betænkning 17/5 90	Till.B	1467
2.beh 22/5 90	FF	10117
Tillægsbet 29/5 90	Till.B	1989
3.beh 1/6 90	FF	11244
Lovf som vedt	Till.C	999

Lov nr 395 af 13. juni 1990.

Ordførere: (1.beh) Tove Lindbo Larsen (S), Birthe Hansen (SF), Svend Heiselberg (V), Kirsten Jacobsen (FP), Larsen-Ledet (RV) og Lysholm Christensen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Erhvervsudvalget (ERU).

Efter 2.beh henvist til fornyet beh i Erhvervsudvalget (ERU).

Resumé:

Loven ændrer prismærkningslovens regler om kreditoplysninger ved mærkning, skiltning og reklame m.v. og gennemfører herved direktivet om harmonisering af reglerne om forbrugercredit (87/102/EØF), som blev vedtaget i Ministerrådet den 22. december 1986.

Gennem dette direktiv tilsigtes at opnå en tilnærmelse af de nationale regler om forbrugercredit, herunder navnlig reglerne om, hvilke oplysninger forbrugeren skal have i forbindelse med indgåelsen af en kreditaftale og ved skiltning eller reklamering med kredit.

Loven supplerer det af justitsministeren fremsatte forslag til lov om kreditaftaler (L 78), der tager sigte på at gennemføre forbrugercreditdirektivet i øvrigt.

Prismærkningslovens tidligere bestemmelse om angivelse af den samlede købesum erstattes nu af et krav om oplysning om kreditomkostningerne angivet som et beløb. Endvidere suppleres oplysningspligten med et krav om oplysning om de årlige omkostninger i procent. Plig-